

Віч сонця до сонця

Живописець Василь Гурін відзначив 75-річний ювілей персональною виставкою в Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури.

70

За словесним клубком звань регалій (народний художник України, дійсний член Академії мистецтв України, голова Київської організації НСХУ тощо) ховається унікальний всесвіт митця. Поглянеш на добре знайомі та незнайомі роботи, й тебе проковтне безбережна стихія цього всесвіту.

А він, своєю чергою, обертається навколо початкових пунктів біографії художника. Василь Іванович Гурін народився у Криму, в селищі Первомайське (18 березня 1939 р.). У дворічному віці втратив тата: він загинув у Другій світовій. Саме батькові, який періодично приходив у сюжети картин, присвятив Василь Гурін творче життя.

Ювілей, що дивним чином вклинився в нинішню драматичну добу, змусив особистісні архетипи Гуріна – Крим та війну – звучати акцентовано. Утім, у його полотнах завжди читалися пропущений крізь себе біль упереміж із короткими митями світа. Так само завжди було зрозуміло: один із патріархів вітчизняного живопису близький релігійним художникам планети завдяки єдиному для всіх способу співіснування з умовностями й трагедіями світу. Спосіб цей – занурення у творчість. Творчість є великим порятунком від страждань. Так вважав Ніцше, і в цьому не був оригінальним...

Варіативність рамок на пейзажах Гурі-

на неосяжна: вони тихі, сліпучі, променисті, казкові, діамантові. Назви картин ледь дотягуються до бачення митця. Кожна робота порівнянна з окремою виставою, в якій кульмінація дії збігається із розв'язкою. Головним персонажем вистави вельми часто є сонце, а радше – сонця. Василь Гурін навіть не залишає шансу, аби запідозрити, що воно одне. Знайомий із безліччю різних

сонць, він розвиває цей мотив упродовж усього свого шляху. Є в нього світило, подібне до ірреальної хризантеми, є таке, що нагадує вершкову «кляксу» над кінцівками присмеркових дерев, є чорне сонце й таке, що жовтогарячо відбивається у воді... Залишимо цю благодатну тему авторам майбутніх монографій, а разом із цим залишимо їм маки Гуріна, його море, гори і скелі, його теплі сніги, його роман із творчістю Марії Приймаченко та особливі взаємини з річкою Козинкою.

Так, специфічність творчості художника Гуріна також і в то-

му, що її варто вивчати, хоч як це одіозно звучить. Недарма ж Василь Іванович виховує молодих митців у столичній академії – покоління за поколінням – ще від 1969 року! Майстерня Гуріна є солідною складовою Школи НАОМА. Окремий зал експозиції заповнили роботи його вихованців.

... Учні крокували на вернісаж до свого гуру безперервним потоком. У руках несли квіти – різні-різні, як ті сонця на картинах ювіляра.

